

Alter Ego

APRILL 2007
NR. 41

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

3 krooni

ABITURIENTIDE ERI!

12 A !

Jüri Aganitš - vaikne ja sõbralik, oskab hästi vene keelt. Jüri on hästi asjalik, ta lihtsalt ei tea seda ja teised ka ei tea. Kui Jüri koolist puudub, siis teadke, ta magab kodus.

Riin Budell - Ta on meie klassi "tõmmu komm", saalihokis ka kõva käsi ja teeb pikamaajooksus poistelegi pähe. Ta on tark ning tal on asjad alati õigel ajal tehtud, vene keeles ei saa enam viisi vaid kuusi. Kui keegi midagi ei tee, siis Riin võtab asja käsile ja viib toimunu lõpuni. Riin on väga hea sõber. Kui keegi ütleb talle halvasti, siis ta võlgu ei jää. Riinul on koguaeg külm ka.

Kay Domaškin - Isegi poisid kardavad tema servimist. Võrkpall on võrratu! Ta on heasüdamlik, sõbralik ja püüdlik ning võtab kõike rahulikult. Tal on alati

kodused tööd tehtud. Kay on tagasihoidlik, aga ei pelga küsida abi, kui seda vajab ja aitab ka ise alati, kui saab.

Virgi Einaste - Temast saab kindlasti füüsikaõpetaja. Tal on pagana hea kuulmine, isegi kui keegi kuskil klassi tagaotsas sosistab, et ta ei oska, siis on Virgi kohe valmis õpetama. Tantsib, laulab, mängib võrkpalli. Tark naine taskust võtta! Võib ootamatult kurjaks saada, kuid viha lahtub peagi. Ta paneb ennast maksma ja asjad liikuma. Ajab taga sõnade korrektsust.

Varmo Ernits - Meie klassi kuldaju, matas saab alati esimesena vastuse kätte, vahepeal lahendavad Liisiga koos nii, et lehed lendavad. Väikese kiiksuga, nagu tõeline geenius olema peabki. Miskipärast on Varmol matas, füüsikas ja keemias alati igav... huvitav küll miks? Ta õpetab vahel ka õpetajaid. Oskab teha ka ilusaid loodusfotosid. Varsti ei paista ta oma juuste tagant välja! Ehk saab Varmost kunagi kuulus teadlane...

Janar Hannolainen ehk Jänx - Kuremaa kõige kaunim mees, tema iseloomustamiseks piisab ainult ühest sõnast - TEHTUD! Ta ei ütleks kunagi ära naistest, pidudest, msnist ja oma BMW-ga kihutamisest. Janar on emotsionaalne. Ta on pidevalt vene keelega jännis. Ta on nagu see keldriliblikas, kes päeval magab ja öösel tegutseb. Tal on alat fotokas kaasas! Tubli, et tegeleb ja võtab kohustusi, kahju, et need vahel valed on...

Kertu Ivanov - Ta on kompleksivaba, tundub kuri, aga tegelikult on sõbralik. Ta on enesekindel, sportlik ja ilus. Kangekaelne, teab, kui tal on õigus. Vahel tundub küll vaikne, aga tegelikult on ta teravate ütlemistega. Tubli võrkpallur, vahetas spordiala ning nüüd on ta veel parem saalibändur.

Jürgo Jartsev-Moont ehk dj JJ-Moon - See kutt naerab isegi matustel ja kui on vaja vait olla, siis on tema see, kes mõliseb. Jürgo on hea laulja ja joonestamiskuningas. Ta magab igal hommikul sisse. Meie klassi iluspoiss. Täitsa pull on temaga koos kalal käia. Anekdoote tagataskust leidub alati. Meie klassi rõõmurõngas!

Liisi Kuuks - Kui keegi teab midagi, milles Liisi pole klassis paremate seas, siis andke teistele ka teada. Tema eksamitulemuste keskmine saab olema 99. Ta on sõbralik ja naerusuine. Tema hobisid ei jõua keegi kokku lugeda. Liisil on alati porgandit! Vahel kipub liialt pabistama, aga kokkuvõttes läheb kõik alati hästi. Tema päevas on vähemalt 8 tundi magamis, ta on alati nälgjane. Liisil on kõige teravam hääl, ta on ka tulevane õpetaja. Huvitav, kas ta vahel pidutseb ka?

Annika Kattel - Aktiivne, poistekamba liider. Juuste värv vahetub tal iga kuu tagant. Talle meeldib palju lugeda. Annika hakkab lenduriks! Abivalmis, käib ja ajab asju. Annikal on vahel süda paha, aga muidu on tal hea süda. Ütleb oma arvamust julgelt välja.

Kui pidutseb, siis oskab piiri pidada. Teda iseloomustavad igasugused erinevad riietused.

Lea Kerb - Tema on tõsine tantsulõvi ja karaokeäss ning teda näeb tihti Sinu Pubis. Ta on alati olemas, ta on inimene, kes hoolib ka teistest. Kunstnikuhingega. Tema elust võiks raamatu kirjutada. Tütarlaps, kes ütleb välja, mis mõtleb, võib ka juhtuda, et öeldu on üsna kriitiline. Lea on selline vaikne, kuid vaikuse taga peitub särav maailm.

Kerli Kirsimaa - on armas tüdruk, kellel on alati kodused tööd tehtud ning ta on alati nõus neid ka teistega jagama, ta on ka kiire lugeja. Väike ja vaikne, aga ega see halb pole.

Kerlile meeldib kõike ise teha. Oskab hästi vene keelt.

Kaio Kittus - On veel välja selgitamata, kas hiline puberteet või hiigelego - üks neist ilmselt tema käitumist suunab. Tehnikafänn, pilli- ja laulumees. Sõbralik, aga ta ütleb välja mis mõtleb, isegi siis kui seda tõsiselt ei mõtle. Ta on tubli jalgpallur. Ta on vene keele õpetaja nn "lemmik". Iroonitseja. Palju ei puudu, et emoks muutuda. Tal on vist kõigest suva.

Renata Kolpakova - Tema teine kodu on Sinu Pubi, ta on diskolõvi. Lisaks eesti keelele oskab ta kõrgtasemel inglise ja vene keelt, samuti saksa keelt ja saab hakkama jaapani keelega. Tüdruk, kelle käekiri on nii tugev, et tema

Vihikud on nagu sõelapõhjad. Ta on tark ja kohusetundlik. Ta teab, mida ta elult tahab. Omapärase kõnnakuga. Esmaspäevast reedeni õpib, aga pärast seda läheb peoks ja tantsuks! Renata rõdul on öö otsa tore istuda.

Kait Koppel - Suur poiss, suur süda. Temast saab arvatavasti väikeste poiste korvpallitreener, sest ta saab lastega hästi hakkama ja võib ka suurt kurja onu mängida. Laulumees. Önts, önts, önts, beibi! Arvatavasti meie klassist kõige tugevam ja tüdrukute lemmik, sest ta on viisakas. Meie vene keele õpetaja on öelnud, et temaga pimedal tänaval kokku juhtuda ei tahaks... Tegelikult on ta sõbralik ja saab kõigiga hästi läbi, aga võib vahel ka teravalt öelda. Õnnelik poiss-näost näha!

Daisy Kranich ehk Mopsu - Pisike, aga see eest tubli. Võitleb enda õiguste eest lõpuni. Ta ratsutab hästi ja armastab hobuseid. Ta ütleb oma arvamuse alati välja.

Puhkuseboss! Daisy on selline armsake, aga talle meeldib toriseda. Nalja saab temaga rohkem kui kopka eest! Hästi vahva ja rõõmsameelne. Kunstiajalugu ei ole just tema lemmikaine.

Margus Kriisa - Käib koolis harvemini kui kuuvarjutus, kui tänaval vastu tuleb, siis ei tunneks äkki äragi. Kui teda tundma õppida, siis näeb, kui tore inimene ta on. Ei tea, mis ta teeb, kunagi igatahes tegi sporti. Pidutseja, ei võta kooli eriti tõsiselt.

Kadi Lääne ehk Suur Lökk - Tal ei ole peas kunagi vaikus, alati heliseb seal mõni viisike. Kui õpetajaga on vaja vaielda, siis on tema see õige ja esimene. Kadi prillidega näeb läbi seinte! Meenutab ühest seebikast peaosatäitjat. Laulab hästi ja oskab pilli ka mängida. Hurjutab Matut, kui Matul jälle vene keel tegemata on. Suu peale kukkunud ei ole! Tal on omamoodi naer. Tänu temale on nii mõnigi töö edasi lükatud. Talle meeldib lobiseda.

Arko Laaneväli - Arko tuleb iga ilmaga rolleriga kooli, ta on ehe maapoiss. Ta on omamoodi naljamees, kuid tõsine naistemees. Arko on abivalmis, aga vahel võtab aega, et talle midagi kohale ka jõuaks. Ikka kodune töö tehtud, mis see loeb, et valesti. Kui sa veel ei usu, et träna on mõtlemisele kahjulik, pole sa ilmselt Arkoga kohtunud, samas on ta sõber, kes oma lubadused alati täidab.

Liina Liiv - Tal on iga asja kohta oma vaimukas ütlus, läheneb probleemidele loominguliselt. Ta huvitub kirjandusest ja on ka ise hea kirjandikirjutaja. Tubli organiseerija, kergelt hipi sugemetega. Suhtub õppimisse tõsiselt. Huvitavate elamuste ja kogemustega. Sööklas on võimatu temaga ühes lauas istuda, kuna tema fantaasia on piiritu.

Indrek Lätt - Tema on Assoga meie klassi Kreisiraadio. Mees, kellel oli juba sündides mootorrattahing sees. Ta on kiilakas, aga

rõvedaid jutte kui Asso. Seltskonnahing. Teab paljusid fakte ja neid, mida ei tea, võtab loogikaga. Ei ole vist peaaegu ühtegi esmaspäeva hommikut möödunud, kui ta poleks esimeses tunnis maganud.

24) Martin Pügi - Kõva elektrik, kuigi tema poolt paigaldatud lambid vahel läbi põlevad ja laest alla kukuvad. Ta mängib tunnis malet, šahhi ja matti on talle raske teha. Mängib ka korvpalli. Oskab nalja visata, on alati nõu ja jõuga abiks, kui saab. Tantsib rahvatantsu. Elektriku poeg, aga juhe pole koos! Tal on huvitavad lahenduskäigud.

Deisy Pargi - Deisy on tüdruk, kes on sõbralik ja abivalmis, ta suudab õppida asju kiiresti, kui vaja. Tema jutust võib järeldada üht - võrkpall on võrratu! Pärit kaugest Põltsamaa külast. Naerab kogu aeg.

Airi Rosenberg - Kui Airi ütleb midagi, siis ütleb hästi. Ta omab meie klassi puudumis- rekordit. Ta on sõbralik, sportlik, otskohene ja omamoodi mõttemaailmaga. Hoiab rohkem omaette. Pidutseb ja õpib vahelduva eduga. Kiire kõnelemisega.

Monika Runina - Ta on salapärane ja ettearvamatu, kuid sõbralik, lahke ja tore. Temast võib kunagi luuletaja saada. Ta on vist klassi vaikseim tüdruk. Harva kuuleb teda klassis kõva häälega rääkimas.

Marten Saarva ehk Krahv Mattula - Ta on alati rahulik nagu indiaanlane ning ei jõua kunagi kuskile õigeaks ajaks. Ütleb vähe, aga kui ütleb, on öeldud. Matu hilines proovi-kirjandile, sest pidas suusatamist olulisemaks. Matu käest saab alati võlga. Näitlemisoskus on üle prahi. Tema maailmapilt on kindlalt paigas. Hea huumorimeele ja hea südamega. Saab esimeseks miljonäriks meie klassist. Matul on vahel nagu pikad juhtmed, aga ta on popp poiss meile meeldib.

Rikko Salu - Kui uudistes on kuulda, et keegi on Pentagoni arvutitesse sisse saanud ja seal kõvasti segadust tekitanud, siis teadke - Rikko tegutseb. Ta mõistab arvutit nii hästi, et tal on vist arvutis enda tehtud Skype. Lihtne ja sõbralik poiss.

Holar Sepp - Geograaf hoolimata sellest, et kaardiga orienteerudes sageli ära eksib, kuid eks musti päevi ja mäluauke esineb kõigil. Holar on ka anekdoodivestija, ütle talle ainult teema ja juba ta räägibki sulle tõeliselt naljaka anekdoodi. Tulevane poliitik. Ise on ta enda kohta öelnud, et on „elav entsüklopeedia”. Ta on hea kuulaja ja nõuandja. Ta on kannatlik ja tal on head närvid.

Kristi Spelman - Kristil on äge naer, kui tal naeruhoo peale tuleb. Raamatuid hakkab lugema tavaliselt üks õhtu enne tööd. Ta on väike päike, alati rõõmus ja abivalmis. Õpib väga hästi, tegeleb ka spordiga. Kunstnik. Talle meeldivad kaelkirjakud.

Kristo Sulg - Kui teil uut telefoni või midagi muud vaja on, pöörduge tema poole, sest tema kohta käib lause - ostan, müün ja vahetan. Elumees. Vahetab telefone sagedamini kui sokke. Temast saab katusepanija. Väike ja salakaval, kunagi ei tea, mida mõtleb. Suudab sageli üllatada. Viimati olid neil Taaviga muusika tööd täpisealt samasugused. Turboküülik nagu ta särk ütleb.

Mailin Tamm - Mailinile on paljud asjad vastu ning seda ta enda teada ei jäta. Tegelikult ei ole ta üldse kuri ja ei hammusta ka. Alati särab ja naeratus näol, sõbralik ja abivalmis. Sinu Pubi. Tal on ilusad silmad. Renataga nagu sukk ja saabas. Vene keeles on alati esimene, kes vastata tahab.

Heleri Tooming - Puudub palju, kuid sellest hoolimata saab alati oma asjadega hakkama. Šopahoolik, tal on vist kodu ka roosat värvi! Talle meeldib väga pidutseda! Hea laulja, sõbralik. Vahel on tal blondid hetked. Rohelist armastab ta ka.

Taavi Valgmäe - Taavi on sõbralikkus ise! Hea sportlane kõigil aadel, kus palli tuleb kasutada. Kui vaja, et keegi on kaine sang, siis võib tema peale loota! Lolli juttu ei aja. Naerab palju.

Klassijuhataja Vivian Paaksi ehk meie kõigi vaimne ema -

Tegelikult paremat klassijuhatajat ei oskaks tahta. Ta suhtleb õpilastega vabalt ja ainukeseks puuduseks ongi, et kohati liiga vabalt. Üritab meid alati aidata, isegi Jürgol käib Metsakas järel, kui ta jälle sisse magab. Alati, kui midagi korraldame, annab võlga. Ta usaldab meid ja meie usaldame teda. Vahel on ta üsna paras tuulepea, nt unustab pidevalt prille koju. On palju maailma näinud (käib puhkab soojal maal närve) ja pole kunagi kitsi ka meile oma reisimuljeid jagama. NB! Ükskord tõi meile reisilt kommi ka! Kui vaja, siis karistab, kui vaja, siis paitab. Vaideld ei ole mõtet, sest kui ta on midagi pähe võtnud, siis ta jonn ei jäta. Ja nagu ta ise ütleb: "Teile ei saa midagi kulbiga pähe valada!" ja "hea, et mina eksameid ei tee!" Vahel helistab ta vanematele ka! Teeb kurja nägu ja õiendab, aga lõppude lõpuks tahab ikkagi head. Õp. Paaksi kõnet kardavad kõik puudujad (kontrollib neid kullipilguga), aga tore on see, et puudumistõendid võivad olla ka suusõnalised. Ta on alati rõõmsameelne ja teeb rahvatantsu suure entusiasmiga. Lubab vahel mata tunni ajal teisi aineid õppida. Ta on iga inimesega mõistev ja arusaaja.

12 B !

Liina Annok - Teeb poistele võrkpallis silmad ette. Avatud, lahke ja sõbralik inimene. Sarkastilise pilguga tütarlaps (heas mõttes). Muidu vaikne tüdruk, aga kui naeratab, siis on ta kohutavalt armas. On kehalises kõige parem. Ei räägi liiga palju tühja juttu.

Rait Herman ehk kuldkiharatega trummipoiss - Tal on kõige ilusamad loomulikud, blondid ja lokkis juuksed. Alati ütleb välja, mis mõtleb, sageli saab selle eest hiljem solvunud pilke, aga mitte kauaks. Ta on väga avara silmaringiga. Uudishimulik, iroonitseja, lendab igale poole nagu tuulispask. Boheem.

Reelika Järv - Täielik humanitaar, alati rõõmsameelne nagu väike päike. Kirjandus on tema ala. Kui naermine pikendab eluiga, siis tema elab igavesti, vähemalt meie mälestustes! On väga otsekohene, teeb head nalja. Peod kestavad hommikuni!

Jane Jalasto - Kui näed eemalt 150-ga Passatit või AudiA6 tulemas, siis tea, et see on Jane, aga varsti ostab ta endale vist roosa BMW! Kui tal ühel päeval midagi roosat seljas ei ole või küüned on teist värvi, siis hakake suhkrut ja tikke varuma! Jane

on üsna tihti rõõmus, üks meie klassi aktiviste. Peoloom.

Mario Küngas - 12 b puudumisterekord on tema käes, tal on vist palju teha. Sõbralik ja sportlik, vähese jutuga, aga abivalmis. Klassijuhataja tundide ajal tal alati mandlid valutavad, seega ei saa ta bioloogias käia. Mario ei pane pidu, vaid pidu paneb Mariot! Fashion.

Kadi Keär - Kirjutab häid kirjandeid, ta on meie klassi taibu! Oskab hästi klaverit mängida, talle meeldib ilus muusika ja päike. Tal on imearmas naeratus. Temas on palju. Luges kõik „Tõe ja õiguse” osad läbi.

Riika Kimm - Kui keegi teda kõnetab, ilmub talle puna palgele. Iga klassipildi peal on meil üks nukk - Riika ehk meie klassi Mona Lisa. Põhimõtete ja kindlate sihtidega neiu, rahulik ja vaoshoitud. Ta ei puudu peaaegu üldse koolist. On nähtud, kuidas ta Sinu Pubis tantsu vihub! Hästi ilusate pikkade juuste ja pruunide silmadega! Kui tahate teda närvi ajada, öelge talle Prixu.

Annika Kuldmaa - Kirjandus- ja teatrihuviline neiu ja ta on ka hea peokaaslane. Annika ei salli, kui lauldakse "Tulnukast" pärit Underi-laulu... mis on õige kah! Paari aasta pärast näeb teda mängimas Õne13-s. Andekas, edukas, tahtejõuline. Seiklushimuline elunautija.

Aali Lill - on meesbeib. Tal on terve kaustikutäis joonistusi klassikaaslastest ja õpetajatest erinevates situatsioonides. Ta on abivalmis ja lillepoest saab ka vahel soodustust. Tähe tänava penskarite hirm! Selline kutt, kes saadab sulle mata tunnis smsi, et sul on ilus pepu, muidugi samal ajal lahendad sa tahvli ees ülesannet. Pidud peo otsa. Käib linna vahel oma kollase põletajaga peenestamas.

Gerli Loorits - on täielik aktivist. Kui keegi talle midagi halvasti ütleb, siis ta vastust võlgu ei jää. Miks ta küll superstaari saatesse ei läinud? Kui õpetaja küsib kedagi nimepidi, ei jõua Gerli oma vastamiskorda ära oodata ja vastab vahel ka teiste eest. Jutukas, teiste suhtes mõistev.

Robert Mägi - saab kurjaks, kui keegi ajaloos või filosoofias juttu ajab. Ta püüab raamidest, mis ühiskond on kehtestanud, väljuda. Omamoodi tüüp. Kui arvab, et tal on õigus ajab jonnini lõpuni. Tegelikult on ta heasüdamlik pillimees. Loeb palju. Vahel teiste suhtes liiga kriitiline. Filosoof, silmapaistev isiksus, pohhuist.

Heiki Nooremäe - Suur autohuviline. Ta on muidu tark, aga tahab vist endast vägisi tobu muljet jätta. Ta teeb klassi ees koguaeg nalja. Kui Heiki sisseastumiskatsetele jõudis, olid meil ülesanded juba lahendatud! Maanteepõletaja, omab valget bemmi.

Piret Nukka - Pirru on suure südamega rõõmurull.

Talle ei meeldi, kui keegi keemias tema pealt maha tahab vaadata. Ta on tark ja tubli õppija. Tahab autoga kimada, aga emme ei luba. Küllaltki aktiivne tüdruk. Võrguäss Pirru. Pidutseb mõistlikult. "Kurat, mul on kodune töö tegemata... Piret, kuule..."

Renna Pärlin - on võrkpallur. Sõbralik ja vahva tüdruk. Sõpradega jutukas ja abivalmis. Tundub veidi pohhuist. Lõbus, abivalmis.

Rain Põdra - Meie klassi vaimne isa, mõnus klemm. Loodud näitleja, suur teatrihuviline. Üsna aktiivne noormees, ta on meie klassi mitmeid kordi hädast välja aidanud. Rain on tasakaalukas, ei aja mõttetut mula. Meelispaik on tal Kosmos. Kui Rain naeratab või väga tige on, siis meenutab ta Muumioru lugudest Urri! Pikad juuksed on talle loodud. Räägib kõigest hingestatult, tal ei ole ükskõik. Temast me veel kuuleme. Soliidne, hea kõnemees.

Aive Pajo - tõeline kunstnik, kui talle vaim peale tuleb, maalib ööd ja päevad läbi. Ta on tulevane stilist ja moelooja, kelle rõivaid võib osta Pariisi nimekatest poodidest, pakkudes konkurentsi Calvin Kleinile ja Guccile. Väga muheda mõttemaailmaga, vabameelne ja südamluk. Mõnikord teeb sääsest elevandi, aga selleks pole põhjust.

Siret Pajula - Nutikas, usaldusväärne, ta arvestab teistega. Üsna tagasihoidlik, kirjandushuviline. Ta on sügava mõttemaailmaga ja teistmoodi. Kes Metsatõlli kontserdile tuleb? Siret muidugi! Arvestab teistega. On kirjandushuviline.

Tanel Poltrago - Kohusetundlik ja viisakas noormees, talle meeldivad sport ja muusika. Ta on heasüdamlik. Oskab hästi spikerdada ja laenab alati kääre. Nagu õige humanitaar ikka, lahku sõõklast viimaste seas. Nii heasoovlik inimene on tänapäeval haruldus. Suudab end kokku võtta ja näidata, milleks ta võimeline on.

Kerli Poren - Natuke eemalolev, oma ütlustega lajatab alati lagipähe, nii et jalad alt! Meeste lemmik. Mõnikord jääb sind lampi põrnitsema. Tal on hea huumorisoon. Veedab palju aega rate.ee-s.

Kristel Prinken - Ta on tark, aga räägib siis, kui küsitakse. Sõbralik ühikaelanik. Ta lõkerdab pidevalt naerda ja punastab kergesti. Aga talle pani õp. Vaht vene keele aastahindeks viie! Koos saab nalja küll ja veiniõhtud temaga on ka mõnusad.

Reino Säinas - on jalgpallifänn. Talle ei meeldi BMW'd, ta on needihull. Laheda huumorimeelega metalihunt. Mees kui orkester. Tal on kolmevärvilised juuksed. Reino pöörab tähelepanu oma riietusele. Jube hästi teeb kasatšokki. Küsi mõne jalgpalluri kohta ja järgneb viieminutiline loeng. Laheda huumorimeelega. Tal on 2 Atso trummipulka näiteks.

Kaisa Schimdt - Atlantise klubitüdruk, paistab kurjana, aga tegelikult ei ole. Teeb alati autoga sõitu, kui vaja. Rõõmsameelne mõllumutt. Kaisa-Maisa.

Tanel Teppan - on Heiki kaardilugeja, autohuviline. Tanel on üks tugev Eesti mees! Armastab sordiringe joosta! Maamees, kes huvitub tehnikast. Kuulab isegi vahetunnis Heikiga autos muusikat. Abivalmis ja üldse tore inimene. Ühiskonnas on päris tugev käpp.

Kristi Vaher - on harva halvas tujus, teeb kõigil meele rõõmsaks. Kristi kirjutab luuletusi ja vahel on tal konfliktid pastakaga. Varem oli Hillari lemmik, enam kahjuks mitte. Poisid teevad talle soojamaareisi välja, mida veel öelda. Peoplika. Ilus pruuni päevitusega tüdruk. Aktiivne suhtleja.

Karin Vahtre - Hästi asjalik ja rõõmsameelne. Ei tea, kuhu see söök tal läheb... Igati arukas ja andekas, särav ja energiline tantsulõvi. Temast saab eesti keele õpetaja, annavad koos Anneliga paar õpikut välja. Kui vaja midagi orgunnida ja kedagi pole, kes seda teeks, siis teeb ta asja ära. Väga jutukas.

Tauno Valgmäe - Klassi klatšimoor, ausõna, ta teab kõiki kuulukaid! Kui Tauno omale auto otab, on see AudiRS4 superturboquattronitro ja kui tühmi vahele ruumi jääb, poetab pagassi ka kasti õlut, et suvel ikka "hea soe pikutada oleks"! Vaidlevad Reinoga keemia tunnis, kas BMW on hea auto või mitte. Tal on peaaegu alati nätsu. Kui ei viitsinud kunsti tööks õppida, ütleb seda ka õpetajatele. "Mis eile kossus seis jäi?" Tauno teab ja kui vaja, jutustab kogu mängu sulle ette. Teda on hea norida ja tögada, ta läheb nii armsalt närvi.

Klassijuhataja Marika Liiv - Ta on meie klassi pärast päris palju piki päid ja jalgu saanud, aga ta on tugev isiksus ja kannatas meid ära, iga teine õpetaja oleks ilmselt juba ammu loobunud. Tal võib olla ka päris suur kergendus, et meis lahti saab. Algul tundus natuke hirmuäratav, aga esmamulje on alati petlik. Ta on inimlik ja mõistlik, saab aru, et me tahame mõnikord lõdvaks lasta ja siis ei jõua ju alati kooli...(nagunii oleme suhteliselt loodrid). Mõnikord saab puudumiste ja muude asjade pärast ikka päris vihaseks ka... aknad kah värisevad, kui ta siis riidleb, aga tegelikult on Marika sõbralik. Kannatas ära kõik, mida meie klassist halvasti räägiti, seisis meie eest (hoolimata sellest, et me nii saamatud olime). Väga vastutulelik, tolerantne ja teistega arvestav. Muidu tundub ta üsna tagasihoidlik. Ta on meid alati innustanud ja julgustanud iseendaks jääma. On meile piisavalt vabadust andnud (load saime probleemideta kätte). Tema huumorisoon pole õnneks meie lolluste peale umbe läinud. Vahel ütleb küll, et on kuri nagu muri, aga selle peale hakkab isegi naerma.

Kallid klassijuhatajad...

12a klassijuhatajaks on nooruslik ja heatujuline Vivian Paaksi. Et temast ja tema mõtetest enda klassi kohta aimu saada, tegin õpetaja Paaksiga järgneva intervjuu.

Äkki kõigepealt räägiksite natuke oma keskkooliajast?

Mina käisin Kehra Keskkoolis, see asub päris Tallinna külje all, ta on Jõgeva-Tallinna raudtee ääres. Ja käisin seal kõik 11 aastat. Kaheksanda klassi lõpus käisime nädal aega kestnud jalgsimatkal Hiiumaal. (Õpetaja Paaksil on kaasas endatehtud album samast üritusest. Ka kaks juuresolevat pilti on sellest pärit). Ja üheteistkümnendas Karpaatides suusatamas. Üldse oli meil väga kihvt klass ning klassijuhataja oli ka äge, ta oli NSV Liidu meister orienteerumises ja meie ka kõik orienteerusime, mina veel ülikooli ajal ka. Klass läks õpetajaga kergesti kaasa. Me käisime hästi palju erinevates kohtades ja oma õpetajatöös olen ma tegelikult oma klassijuhatajalt üsna palju õppinud, sest mulle endale väga meeldis keskkoolis.

Kui kaua teie oma praegust klassi õpetanud olete?

Ma olen selle klassi juhataja viiendast klassist, aga see on mu viies klass. Tähendab, kahte klassi olen ma õpetanud kuni üheksandani,

ja kolme lõpuni välja. Nii et suuremat osa lastest tunnen ma siit viiendast alates, aga mitte kõiki.

Kuidas üldiselt iseloomustaksite 12 a-d?

Siin on väga palju isiksusi, sellepärast on neil vahel üsna palju ka omavahelisi arusaamatusi. Keegi ei anna kellelegi järele, ega ta lihtne ei ole. Aga see on jah, sellest, et siin on isiksused. Ei ole nii, et on kaks-kolm liidrit ja siis ülejäänud järgivad. Nad teavad täpselt, mida tahavad, ja keegi ei allu kellelegi.

Aga kollektiivina siis klass toimib?

Noh, kuidagi on toimunud, kaheteistkümnendasse oleme jõudnud.

Rääkige natuke reisidest, kus olete koos käinud?

No, me oleme päris palju reisinud. Me oleme käinud õpetaja Liivi klassiga koos, kõik viiendast alates. Põhimõtteliselt kogu Eestimaa; Peterburis, Prahast oleme käinud, üks reis oli laevaga Helsingisse-Stockholmi.

Millised on õpilased reisidel?

Nad on üsna harjunud kella tundma, teavad et peavad õigeaks ajaks kohal olema. Ega eriti palju arusaamatusi ei olegi nendega olnud, mingeid suuri pahandusi ega midagi. Nad oskavad kuulata ja on harjunud sellega, et peab täpne olema.

Äkki oskate ennustada, mis nendest õpilastest tulevikus võib

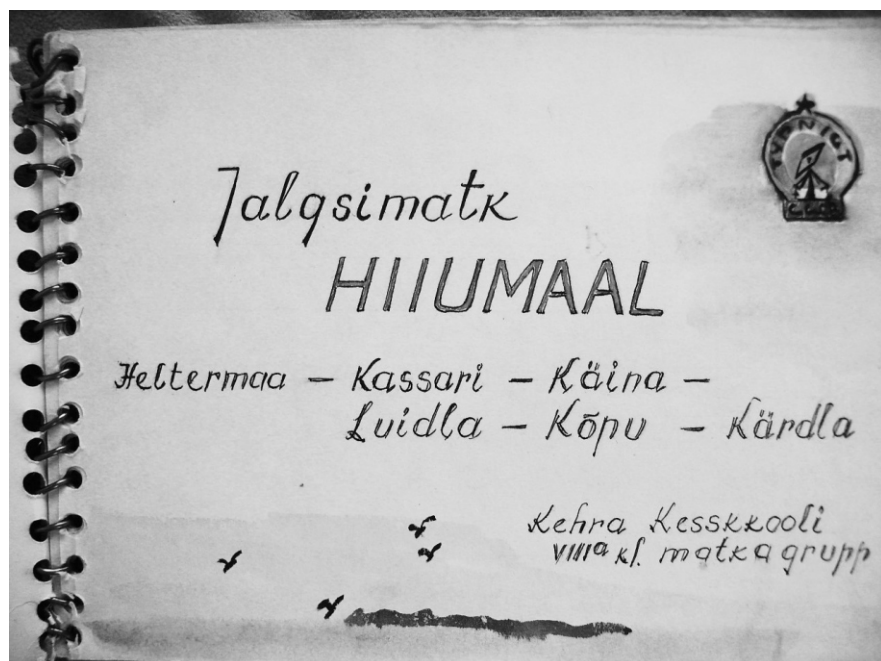

saada?

Ma arvan, et siin on üsna paljud, kes kõrgkooli lähevad ja seal ka hästi hakkama saavad, sest nad on täitsa võimekad, töökad ja õpihimulised. Noh, ütleme 80% klassist küll. Ja ma arvan, et sellega, mida nad valivad, nad saavad üsna hästi hakkama. Nad on harjunud õppima. Aga ma olen mõelnud, et see klassi päikesekiir on Liisi, ma ei tea, kust ta seda energiat võtab, kes teab, võib-olla saab tast peaminister või midagi taolist. Ma ei ole iial näinud, et ta oleks vihane, et ta oleks kellegi peale kuri. Ja teine, keda ma vahel olen imetlenud, kes on täpselt Liisi vastandloomuga, on Riin, kes nii vaikselt teeb kõiki oma asju, aga ta teeb kõik asjad ära. Ja noh muidugi, teised poisid ja tüdrukud on ka toredad. No ma ei tea, Indrekuga me ikka oleme siin vägikaigast vedanud, aga noh ta on siia jõudnud ja ilma temata oleks ilmselt ka igav! Ja nii võiks igäihe kohta rääkida. Ma ei oska selles suhtes ennustadagi jah, et eks nad ikka ise teevad oma valikud ja ma arvan, et nad saavad hakkama.

Mis te arvate, mis võiks keskmine eksamitulemus olla?

Ma ei oska öelda, aga arvan, et umbes seitsmekümne ringis. Üsna tugev klass on ja kui nad väga palju alla selle teevad, siis nad teevad alla oma võimete, või veaksid siis närvid neid alt. Loodan, et teevad ilusti siiski ja närvid peavad ka vastu.

Kui palju mängib klassi kujunemises rolli klassijuhataja?

Seda peaksid vist hoopis lapsed ütlema. Ma arvan, et see sõltub

tuhandest asjast, ja üks nad mõjutavad tegelikult üksteist vastastikku, nagu kõikides suhetes. Kui on konfliktid, on mõlemad selles

Marika Liiv on olnud klassijuhataja mitmetele tänavustele lõpetajatele juba viiendast klassist alates. Koos paralleelklassijuhatajaga on käidud mitmetel väljasõitudel, põhikooli ajal tuuritati läbi Eesti, hiljem mindi ka kaugemale: Venemaa (Peterburi-reisi meenutab Marika Liiv siiani naljaga, sest kaasas oli õpetaja Viktor Nõmm), Austria, Tšehhi, kus tüdrukud olevat kusjuures vales suunas linnast välja sõitnud. Vivian Paaksi on õpetaja Liivi sõnutsi väga tugeva närviga, kui jutt puudutab reisimist. Sel ajal, kui Liiv pabistab saja erineva asja pärast, tunneb õpetaja Paaksi end väga vabalt ja kinnitab, et noored on juba piisavalt arukad, et hakkama saada.

Liiv pidavat Paaksiga kui

paralleelklassijuhatajaga väga klappima, kuid minu üllatuseks nad väljaspool kooli väga läbi ei käi. Nagu koolimajaski näha ja mida ka Marika Liiv välja tõi, oli see, et matemaatikud hoiavad pisut omaette ja samuti ka loodusainete õpetajad.

Marika Liiv ei mäleta oma klassiga seonduvat halba olukorda, kus tõesti oleks tulnud olla solvunud või pahane. Väljasõitudel on kõik organiseeritud (loe: õpilastele on teada, et kaks esimest istet bussis on „reserveeritud“ mõlemale klassijuhatajale) ja harvad erimeelsused klassis on lahenenud. Tõsi küll, ülesannetest ei võeta just koheselt kinni ja alati on kritiseerijaid, kuid õnneks on nad enamjaolt ikka lõpule viidud. Siinkohal Marika Liiv muuseas kiidab oma klassi ajupotentsiaali, mis kahjuks vahel kaduma läheb. Mäletate küll ju praeguste lõpetajate rebasteks ristimist, kus tollane 10b klassiesitus kujutas endast treeningmasina tõhusust (enne Jane, pärast Rain).

Kuigi õpetaja Marikal on väga palju head meenutada ja oma klassist rääkida, ei mäleta ta, et mõni kolleeg oleks tema klassi kiitmas käinud. Kurtmas on ju tihti käidud, kuid see käib klassijuhatajaks olemise juurde. Suurimaks probleemiks peab ta ise puudumisi, aga reaalklass ongi ju alati olnud kohusetundlikum.

süüdi, kui head asjad, siis on mõlemad selle taga.

Kas järgmisel aastal võtate uue klassi?

Jah, see oli ka õpetaja Õunapi klass. Ja ta ütles oma praegusele klassile ja nende vanematele juba ammu, et järgmiseks klassijuhatajaks on Paaksi. Ja kui enne pensionile ei lähe, siis ikka kaheteistkümnendani välja. Kuna ema on mul juba 86, siis ma loodan, et ma jaksan ikka vähemalt mõne aasta siin veel olla.

Mida soovite veel oma klassile?

Soovin neile kõigile, et neil tõesti läheks hästi. Ja teine asi on see, et kõik ei pea minema kõrgkooli, hambad ristis ennast sinna pressima, õppigu üks amet, mis neile meeldib, tehku seda hästi ja kõik on korras.

Merli Kirsimäe

Rõõmsa naeratusega meenutab õpetaja Liiv, kuidas klass talle jõuludeks sussid, küünlajala ja salli on kinkinud. Üldse rõhutab ta, et praegune lõpetav 12b on südamlikum ja avatum kui ükski tema eelmine klass. Marika Liivi enda lapsed on talle õelnud, et need, kes astuvad kümnendasse klassi, kardavad teda pisut. Ta peab seda oma loomuse osaks, et ta algul mõnevõrra kõrk ja jäik võib tunduda, kuid see mõne aja möödudes enam nii ei näi. Kõik naudivad bioloogiatunde ja õpetaja kuulamist.

12b lõpetab silmapaistvate õpilastega ja Marika Liivil on kahju neist lahkuda.

Mari-Liis Saar

Pildikesi lapsepõlvest...

Liisi: Esimesel koolipäeval olid mul punased lakk-kingad. Ja kaheteistkümnendikud olid palju suuremad kui meie praegu. Päriselt! Kõik oli nii suur, aga nüüd on kõik nii kodune ja hubane. Ma mäletan seda, et ma tahtsin, nagu kõik esimeses klassis, esimesse pinki istuda, aga ma sain peaaegu viimasena klassi ja istusin hoopis eelviimasesse pinki, koos

Liisiga. Õpetaja Tiiu oli ka hästi tore. Mäletan, et ühele klassiõele tühjendas üks linnuke end peale. Aabitsat mäletan, see on mul alles ka. Isa ei saanud mul tulla ja see tegi hästi kurvaks mu ja fotoaparaat jäi kah maha, mis tegi veelgi kurvemaks. Muidu oli tore, ma arvan...

**

Vestlusring:

Riin: Minu jaoks oli siin kümnendasse tulles palju võõraid ja ma ei tahtnudki väga tulla. Tahtsin oma vana klassi tagasi. Mõned kuud oli nii, siis hakkasin ära harjuma.

Heleri: Mina tulin siia kooli kolmandasse, midagi erilist ei olnudki, ma teadsin üsna paljusid, käisin nendega koos tantsimas. Kui me kümnendasse Prahast käisime, siis meil oli „hea” giid, ei

osanud ise üldse käia kuskil, pani bussiga peatusest mööda.

Kadi: Giid tuli trammi pealt ära, sest ta nägi poisse ja tänas jumalat et ta neid nägi, ta oleks muidu valele poole läinud. Ja ütles, et tegelikult ta ei tohikski üldse meil giid olla, sest tal polnud pabereid. Saime suitsuvabaklassi auhinna ja käisime Pärnu veepargis ja sügisel oma viimasel reisel Setumaal.

Kait: Seal saime teada, et võro keeles ei olegi surnud part „kutu-piilu” vaid hoopis „lõpnu parts”.

Heleri: Viimasel minutil tegime kõik vajalikud toimingud (näiteks näidendid) ära.

Kadi: See iseloomustab jah meie klassi. Nüüd ühel salongiõhtul ei osalenud, sest me ei jõudnud, muidu oleme igalt poolt osa võtnud alati. Ja selle viimase salongiõhtu me võitsime oma hea filmiga! Matu on meil filmistaar nüüd. Siuke komöödia et... Jõulupeol tegime sel aastal päev enne pidu laulu.

Heleri: Ja eelmisel aastal tegime bändi ju.

Reino: Ma tulin siia neljandasse klassi. Kõik olid sellised kitujad, tšikid olid kõik siukesed. Mäletan, oli niimoodi, et endisel klassivennal Timmol oli märkus ja siis ta oli sellele paberi peale pannud ja üks tüdruk kohe karjus: „Õpetaja, Timmol on märkuse peale paber kleebitud!” Selliseid asju juhtus kogu aeg. Paralleelklassiga me tol ajal hästi läbi ei saanud. Kümnendasse tuli palju rahvast väljastpoolt Jõgevat ja siis tekkisid linna-grupp ja mujalt-grupp. Ja tekkis see, et klass ei viitsinud kuskil osaleda ja olime igal pool nii mitteaktiivsed, et saime

omale selle maine ka külge. Kui kuskile teatrisse minek oli, siis meie klassist tuli umbes 10 inimest, maksimum. Ja puuduti palju, keskmiselt oli klassis umbes 20 inimest kohal. Vot sihukene huvitav klass oli...

Liina ja Kristi : Meil on kogu aeg hästi palju jamasid olnud. Kümnendas, kui oli klassiekskursioon Prahast, siis meie muidugi, hullud tšikid, läksime šoppama, et saime vaba aega vanalinnas ja pidime pärast kõik ise hotelli juurde tagasi saama. Ja giid ütles meile, et number3 trammiga saate tagasi, et vahet pole milline tuleb, lõpuks jõuab ikka ringiga hotelli juurde ka välja. Meil hakkas kiire ja läksimegi siis trammi peale, mis sõitis vastassuunas. Sõidame juba mingi 20 minutit ära ja ühtegi tuttavat kohta ei tule, lõpuks olime täiesti getolinnaosas. Ühtegi inimest selleks ajaks enam trammis polnud, trammijuht ütles „finito” ja viskas meid trammist välja. Ühel pool olid suured majad ja teisel pool tühermaa.

Seal me siis olime, põlved värisesid ja, üritasime kohalikelt inglise keeles infot küsida, aga keegi ei tahtnud rääkida meiega. Siis tuli uus nr3 tramm, see läks linna suunas, hüppasime peale ja mõtlesime, et nüüd jõuame kohale. Hästi jube tramm oli, selline tunne oli, et kohe pannakse ukсед kinni ja enam välja ei lasta. Ikka tuttavaid kohti ei tulnud, küsisime trammijuhi käest, seletasime talle, et tahame kesklinna jõuda. Ja helistasime õpetaja Paaksile ka, tähendab, tegime vastamata ja tema küsis poistelt meie telefoninumbrit, poisid naersid ja ütlesid, et kui 2 tüdrukut juba ära eksivad, siis tagasi nad enam ei tule. Õpetaja Paaksi küsis, kus me nüüd siis oleme ja me vastasime, et eksisime ära ja pürskkaevude etendusele vist ei jõua, õpetaja küsis, kas me ikka hakkame saame ja me ütlesime, et vast saame ikka jah. Me ei tahtnud, et ta nii mures oleks. Trammijuht üritas meile numbritega seletada, kuhu trammile me edasi peame minema, ootasime natuke, siis kui ta märku andis, läksime maha ja üks vanem soliidse välimusega mees tuli ka sealt trammilt maha.

Ta oli ainuke, kes rääkis inglise keelt ja ütles, et kui me oleks selle trammiga edasi sõitnud, siis oleks linnast välja jõudnud. Tema siis enam-vähem seletas meile millistele trammidele peab minema ja kui tuttavaid kohti näeme, siis lähkime välja. Jõudsime kesklinna ja küsisime uuesti inimestelt, kõik soovitasid metrooga minna, mida me teha ei tahtnud. Näitasime kõigile hotelli visiitkaarti, aga keegi ei teadnud seda.

Õpetaja Paaksi helistas uuesti ja ütles peatuse numbrid ja nimed, mis giid oli edasi öelnud Tuli uus nr3 tramm, mis läks õiges suunas ja siis lähkime selle peale, aga pime oli ja me ei näinud enam välja tuttavaid kohti vaadata ja

proovisime nimede järgi aru saada. Pidi olema 11 või 12 peatus, aga 7. peatuses ütles trammijuht selle nime, mis giidki oli öelnud ja siis Liinale tundus, et bussijuhid kõnnivad mööda teed, mingi ettekujutus tekkis juba. Mõtlesime, et läheme siin siis välja, meil polnud pileteid ka ega midagi, kaetsime, et jääme veel vahele ja mingi mees veel kuidagi lükkas meid välja. Siis nägime, et see oleks nagu tuttav koht ja kõndisime ümber nurga ja saime aru, et meie hotell! Bussijuhte tegelikult polnudki, tänav oli täitsa tühi. Lähkime siis hotelli, teised olid püskkaevude etendusel, meie olime jumala rõõmsad. Siis poisid tulid tagasi, „issand, te olete ikka eriti jobud, kõik said hakkama..” Aga pärast tuli välja, et Stina, Kadi ja Kay olid samamoodi läinud vale nr3-e peale, aga nemad võtsid lõpp-peatuses takso ja jõudsid nii hotelli. Aga jah, väga jube oli kohati ja teised kandsid meid maha juba vaikselt.

Virgi: Mul on meeles see, kui käisime Soome-Rootsi reisil ja kuidas me enda õpetajatega teistest õpetajatest rääkisime. Ja osad poisid pidid õpetajatega samas kajutis olema. Kui Annika (Kuldmaa) esimest korda meile tuli ja klassi sisse astus, siis mõtles, et seal on terve kool koos, sest Aidu kool oli väike.

Aive: Me jääme kooli ajalukku kui kõige hullemini puudunud klass...

Annika: Meie olime rikkumata maalapsed (Liis ja Holar ka), kui me

tulime ja me pidime alati 1. septembril kooli minema musta seeliku ja valge pluusiga ja tulime siia ka nii ja pettusime, sest kõik olid teksadega jne. Ükskord oli niimoodi, et Liis Viks ja Andro Saar nägelesid mingi 7. või 8. klassis ja Andro jooksis klassist välja ning Liis mõtles, et ootab teda. Võttis sellise kriidise, vesise tahvilapi, mõtles, et varitseb ukse juures teda. Lärm oli klassis ja järsku tehti uks lahti ja ta virutas selle lapiga Bruno Javoisile vastu pead, aga Bruno jäi hästi rahulikuks, võttis pintsaku taskust pruunide ruutudega taskurätiku, andis selle Liisile ja palus tal ära pühkida, mida Liis ka tegi. Bruno läks ära ja Andro tuli uksest sisse ja...

Ja kunagi käisime ekskursioonil Ida-Virumaal, siis Reelika ja Kaisa ei kannatanud meie klassi omasid, olid Kuremaalt tulnud hiljuti. Ja siis nad ostsid kõhulahtistit ja panid seda Fanta sisse ja terve klass peaaegu jõis seda mõnuga vetsu taga oli pärast pikk järjekord... Mäletan veel seda, kuidas Äpu kellegagi kakles ja tal

löödi kõrvast tükk välja. Ja siis 2 poissi, üks oli Jüri vist, kaklesid ja hakkasid pärast kõditama üksteist.

Rain : Me lõime Kibali päeviku laua külge kinni naeltega, keegi ei võinud tööd teha, istusid rahulikult kaks tundi ja söid jäätist.

Õpetajad lõpetajatest:

Maire Baida: 12a-s on kenad noored intelligentsed inimesed ja sellised heatahtlikud. Igal juhul, nendega oli tore koostööd teha.

Anneli Jäme: 12b õpilased jätavad kohusetundetu mulje, aga kui asi on kriitiline, siis tegutsevad ja väga hästi. Arenemisvõimelised, sõbralikud, iseseisvad ja hästi tugeva iseloomuga. Neil on tugev arvamus, nad ei lase ennast mõjutada. Palju sügavaid loominguilisi inimesi on seal. Loodan, et ikka auga oma humanitaarklassi nime hoiavad. Sest kümnendas näiteks, ei tahtnud nad üldse lugeda, kõik raamatud olid nõmedad, aga kaheteistkümnendas meeldisid juba kõik.

Tiiu Õunap (oli paljudele esimeseks klassijuhatajaks): Väga elav, lahe ja tegutseja klass oli. Seal oli palju isiksusi, selles mõttes oli nendega alguses raske ja uusi ei võtnud nad ka kergesti kohe omaks..

Nendega sai palju igal pool käia, vanemad olid samuti aktiivsed ja toetavad. Nemad olid esimesed kellega ma Lõuna-Eestis käisin (see on traditsiooniks jäänud) ja seal oli seik, kui Robil ei olnud kaasas sentigi raha, olid ainult rula, pesapallikurikas ja õhupüss(!), milles olid muide kuulidki sees.

Mul oli tihti laps koolis kaasas ja Assole ning Indrekule meeldis talle nägusid teha ja teda kiusata. Kui teistele lumekellukesed, siis Assole seostus valge värviga hing. Poisid olid sellised lihtsad. Martin Pügi kirjutas mõlema käega. Tüdrukud olid hästi isepäised ja nemad on (tänu võrgutrennile) ka suhtlejateks jäänud. Mul on enamustega side ikkagi olemas praegu veel.

1. Klassis oli reis Pärnuse jõulumaaale, mis oli väga kihvt elamus. Männimetsa vahel oli tore matkarada, käisime erinevate päkapikkude juures ja üks küsis, kas kõik on head lapsed, nad vastasid „jaa” ning siis Liis näitas näpuga Robi peale ja ütles: „Tema ei ole!” Ja Robile läks see tõesti korda, et kas ta pidi seda just siis ja nii ütleva.

Liisilt võttis jällegi logopeed tema ilusa põriseva r-i ära. Jüri tahtis esimesel koolinädalal jubedalt koju minna ja käis igal vahetunnil kapi juures istumas, et juba ära saada.

Praegu on nendega suhted hoopis teised, vaevalt, et nad mind enam õpetajaks peavad. Ilmselt ma olin küll kuri, aga kui inspektor käis, siis talle väga meeldis see klass. Muidugi oli hea klassi õpetada, kui pidi 11 kiituskirja kirjutama.

Ilmselt võlgnevad nad palju tänu just Vivianile, sest neist on ju inimesed kasvanud!

Mina soovin neile, et nad jääksid iseendaks.

Loomulikult on palju taolisi toredaid mälestusi veel ning palju on ka neid, kellega me rääkida ei jõudnud, aga loodetavasti teete te seda edaspidi isegi.

Meie soovime kõigile lõpetajatele ja samuti nende klassijuhatajatele kõike kõige paremat ja loodame, et tänane tuttipäev kõigil kaua meeles püsib!

